

saar paa forhen kongerigste Beboere i Fastlandsfognene. Forholder det sig saaledes, vil det ærede Udvalg see, at det ikke gaaer an at vedtage det Forslag, som er stillet om at tilføie efter Ordene „i Ribe Amt indlemmede“ „forhen slesvigste“. Det maa imidlertid indrømmes, at, naar Udvalget har foreslaaet, at Ordene: „fra Tørninglehn“ udgaae, da er dette en Forbedring, og derfor vil jeg ikke ubetinget fraraade at stemme for Vædringsforslaget til § 1; thi den Uvsiagtlighed, der herefter bliver tilbage, vil maaffee kunne rettes ved 3die Behandling. Det Samme gjælder da om Forandringerne i § 14 og i Titlen. Forandringen af Titlen skulde jeg dog være mindre tilbøielig til at stemme for, og foretræffe at lade Lovforslagets Redaction staae til 3die Behandling, som den staaer. Den er ganske vist ikke correct, hvis der ogsaa er kongerigste Beboere, der komme ind under Loven; men den bliver jo ikke bedre ved det Vædringsforslag, der er stillet.

Hermed skal jeg foreløbig forlade Vædringsforslagene, indtil jeg har hørt de Udtalelser, som maatte fremkomme fra den ærede Ordfører, og idet jeg i Korthed vender mig til selve Lovforslaget, skal jeg tillade mig at konstatere, at man i de Sogne, som ligge mig nærmest, nemlig Sognene ved Ribe, er fuldkommen tilfreds med Regjeringens Lovforslag i Cet og All, saaledes som det foreligger, eller, for at udtrykke mig ganske correct, jeg kjender deels Udtalelser i den Retning, og deels veed jeg, at de Paagjældende trods givne Anledning ikke have fremsat noget som helst Duffe om Forandring i Regjeringens Forslag — kun et eneste, og det gaaer ud paa, at Fristen maatte forfortes noget. Fristen, inden hvilken Tiendecommissionerne skulle have endt deres Arbejde, er sat til 1ste Januar 1874. Jeg troer, at den ærede Indenrigsminister selv har indrømmet, at denne Frist mælt kunde forfortes, og at et saa langt Tidsrum ikke er nødvendigt. Jeg skal tillade mig at henstille til ham at bevise mig den Velwillie at udtale sig om, hvorledes han vilde stille sig til et Forslag, der gik ud paa i § 1 at sætte Fristen til 1ste Januar 1872 eller i alt Fald 1873 med deraf følgende Vædringer i det øvrige Lov-

forslag. Det hedder i § 3: „ved Udgangen af Aaret 1871 har“ o. s. v. Derefter skulde Tiendecommissionærerne, naar de ere udnævnte, først begynde ved Udgangen af næste Aar; det kan naturligtvis bevise nogen Udsættelse af Forretningerne; men jeg tvivler dog ikke om, at de med Lethed kunne blive færdige i ethvert Fald til 1ste Januar 1873. Det er naturligt, om de Paagjældende sætte Ppris paa at faae denne Sag ordnet saa hurtigt som muligt. Hvad angaaer, at Indhentning af Oplysninger først skal foregaae ved Udgangen af 1871, da er Grunden dertil mig ikke klar, men da der findes en lignende Bestemmelse i Loven af 14de April 1852 § 10 maa den vel have en almindelig naturlig Grund, som ikke er mig bekendt. Det eneste Duffe altsaa, som jeg maatte have i Retning af Forandring i Lovforslaget, er, at den paapegede Frist forandres. — Derimod lunde jeg blot endnu bevise et eneste Punkt vedkommende Forholdet mellem dette Lovforslag, naar det bliver til Lov, og Loven af 14de April 1852. Denne sidste Lov vil jo ikke være ophævet, men kun tildeels og navnlig med Hensyn til Tidsbestemmelserne forandret ved det foreliggende Lovforslag. Nu indeholder § 22 i Loven af 1852 den Bestemmelse, at for de Sorder, som ikke inden 1ste Januar 1856 ere blevene tiendeplygtige, kan denne Forpligtelse ikke senere indtræde. For jeg rette det Spørgsmaal til den høitagtede Indenrigsminister, om denne Bestemmelse bliver anvendelig paa de Eiendomme, som komme ind under det foreliggende Lovforslag.

Indenrigsministeren: Jeg seer ikke rettere, end at det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem, der nu satte sig, rettede til mig, maa besvares bekræftende. Naar Kongerigets Tiendelovgivning er indført i de paagjældende Districter, maa som en Følge deraf ogsaa den af ham citerede Paragraph i Loven af 14de April 1852 finde Anvendelse der.

Jeg skal forøvrigt begynde, hvad jeg har at sige, med at yttre, at jeg kjender den Fremstilling af de heromhandlede Forhold, som i Betænkningen er givne af det ærede Udvalg